

Klacht aan de voorzitter van de federale regering.

Velen kennen het verhaal van het FAVV en het katje Lee uit Peru. Het katje Lee werd door het FAVV veroordeeld tot euthanasie omdat hij “illegaal” in het land was. Zijn baasje, een miss België candidate, ging niet akkoord met die beslissing. Zij stapte met haar verhaal naar de media en het optreden van het FAVV werd een publiek spektakel. Het katje Lee en de werkwijze van het FAVV werden openlijk besproken in diverse media. Het FAVV, Selena A., ministers, biologen en virologen deden hun verhaal.

Onze klacht gaat over de onderliggende reden van dit spektakel.

KLACHT:

- 1) Het FAVV voorziet geen quarantaine voor dieren van particulieren die niet conform de regelgeving in België aankomen. Dat veroorzaakt besmettingsgevaar voor de eigenaar die noodgedwongen met het dier in huis de beslissing van het FAVV afwacht. Het leidt daarbij vaak tot het onnodig doden van dieren.
- 2) Het FAVV doet aan verregaande publieke desinformatie als het op de ziekte Rabiës aankomt. Zwerfdieren worden gestigmatiseerd zodoende hulpverlening en adoptie van deze dieren te ontmoedigen. Ze vertellen een eenzijdig verhaal van de ziekte om de publieke angst voor zwerfdieren te voeden. Ze brengen daarbij de volksgezondheid in gevaar omdat ze de levensreddende PEP behandeling minimaliseren of niet vernoemen.
- 3) Er is geen regelgeving voor het verkeer tussen lidstaten van gezelschapsdieren die behoren tot verenigingen en asielen. Alleen het verkeer tussen de lidstaten voor privé-transport en commercieel transport van gezelschapsdieren zijn wettelijk geregeld.
- 4) Het FAVV voert géén controles uit naar malafide importeurs. Zij is een gerespecteerd orgaan met Europese invloed dat zeker de kundigheid heeft om ver doorgevoerde controles uit te voeren. Het FAVV is ervaren met fraudebestrijding. Het afwezig zijn van controles bij de illegale puppyhandel is door onwil, niet door onkunde. In Duitsland worden jaarlijks tientallen transporten tegengehouden. In de Duitse media verschenen op 16/03/20, 01/04/20, 23/04/20, 05/06/20, 21/06/20 5 verschillende artikels over aangehouden illegaal hondentransport, allen onderweg naar of van België (transport van België bevatte ook twee aapjes van het hoogst beschermde soort).
Ons land slaagt er zelden tot nooit in om een illegale handelaar tegen te houden, hoewel deze massaal en openbaar via busjes toekomen. Zelfs een tip over illegaal transport, aangereikt door de Orde Der Dierenartsen aan onze overheidsdienst, werd genegeerd. België en Nederland zijn nochtans de draaischijf van deze illegale handel, we bedienen van hieruit zelfs andere landen. Ook de federale politie en de wegenpolitie voeren geen controles uit om dit illegale puppytransport te vatten. Het is gekend dat deze handelaars graag in het weekend rijden.
- 5) De Dienst Dierenwelzijn werkt al jaren de opmaak van een regelgeving voor verenigingen die werkzaam zijn met zwerfdieren in Europa tegen. De Dienst Dierenwelzijn voert al 10 jaar langer campagne tegen hulpbehoevende zwerfdieren dan het FAVV. De vorige minister vroeg reeds aan deze dienst om een regelgeving uit te werken voor deze zwerfdieren, maar de Dienst Dierenwelzijn oordeelde dat dit geen prioriteit was en legde de vraag naast zich neer. Nochtans hoort een ambtenaar vastgestelde taken van een minister uit te voeren.

- 6) Er is een afgeschermd eenzijdig marktaanbod van puppy's in België, afkomstig vanuit het buitenland en in stand gehouden door de Dienst Dierenwelzijn. De mentaliteit "adopt, don't shop" wordt structureel beantwoord met regelgevingen die adopties van Europese zwerpuppy's tegen houden en onmogelijk maken. Het buitenlands commercieel netwerk wordt daarentegen al jaren bevoordeeld door de Dienst Dierenwelzijn en malafide dierenartsen. De Dienst Dierenwelzijn beweert zelf machteloos te staan tegen deze grootschalige malafide handel maar ze zijn er wel vlot in geslaagd buitenlandse zwerfdieren toegang tot België te verbieden. De Dienst Dierenwelzijn laat ongecontroleerde Oost-Europese broedfokbedrijven toe om massaal pups aan lagere prijzen te importeren in ons land en geeft hen daarbij een onbeperkte invoervergunning. Daardoor ontstaat ook een onhoudbare en oneerlijke concurrentie ten aanzien van onze Belgische kwekers. Die zijn wel gebonden aan voorwaarden. Hun marktaandeel wordt alsmaar kleiner.
- 7) De regering spreekt over malafide dierenartsen. Media en verenigingen hebben het over bescherming van de broedfok. Op 19/06/2020 werd dierenarts E. H. veroordeeld. Dat is dezelfde malafide dierenarts die door een kweekster in het Belang Van Limburg werd aangewezen in 2014, ze wees toen ook een topambtenaar uit de Dienst Dierenwelzijn aan. Het compleet falen tegenwicht te bieden aan de illegale commerciële broedfok doet inderdaad vermoeden dat deze sector van bovenaf beschermd wordt of dat de Dienst Dierenwelzijn onvoldoende inspanningen levert daar iets tegen te doen. De handelaars zijn niet malafide, dat is de regelgeving in dit bijzondere geval.
  - 1) Het FAVV, Rabiës en cijfers;
  - 2) Het katje Lee en de waanzin in de media - wat haalde de media niet: 3 t.e.m. 6;
  - 3) Rabiës is dodelijk "als een behandeling te laat wordt ingesteld";
  - 4) Hoe lang is die incubatietijd nu alweer?
  - 5) Rabiës en vaccinatie: de sleutel tot duidelijkheid;
  - 6) Risicoanalyse Lee;
  - 7) Quarantaine;
  - 8) Gevaar voor de volksgezondheid;
  - 9) Zwerfdieren;
  - 10) Persoonlijke ervaringen met de Dienst Dierenwelzijn, het FAVV en zwerfdieren;
  - 11) Inzicht in de problematiek;
  - 12) Beleid Dienst Dierenwelzijn;

1) Het FAVV, Rabiës en cijfers

België is sinds 2001 vrij van Rabiës. Het virus circuleert wel sporadisch bij vleermuizen in België. Er werd in 2016 in België een vleermuis aangetroffen in de omgeving van Bertrix die besmet was met rabiës (zijn verhaal haalde de media niet). In heel Europa is er een verhoogde waakzaamheid voor Rabiës in de vleermuizenpopulatie. In 2017 werd een tweede vleermuis met Rabiës aangetroffen in België.

Kopie website Sciensano: "In België werd de circulatie van het virus van luchtrabiës (EBLV-1 en EBLV-2) bij vleermuizen al langer vermoed, maar pas bevestigd in 2016, toen een eerste autochtone infectie van een vleermuis (van de soort *Eptesicus serotinus* of laatvlieger) met het rabiësvirus EBLV-1b werd vastgesteld. In 2017 werd bij een tweede vleermuis in Wallonië rabies bevestigd."

Van 2006 tot 2011 werden bij 12 honden in Europa Rabiës vastgesteld, 6 daarvan kwamen van buiten Europa. De massale vaccinatie heeft Rabiës intussen uitgeroeid bij honden in Europa maar het virus

komt in sommige gebieden in Europa nog voor bij de wilde dieren. Het is gunstig dat er momenteel geen rabiës heerst onder de honden in Europa en we moeten er alles aan doen om dit zo te houden.

In Oost-Europa zijn er nog wilde dieren (vossen en wasberen) met Rabiës. Dat is een reden waarom dierenartsen ongerust zijn over de invoer van broedfokpups vanuit deze regio's. Over de ware Rabiëstoestand in sommige Oost-Europese landen blijkt onenigheid te bestaan, officieel is er geen rabiës bij honden, maar door praktijkdierenartsen ter plaatse wordt dit in twijfel getrokken, blijkbaar worden er wel eens pups verdacht van Rabiës.

Pas in 2013 werd het FAVV belast met de controle van Rabiës bij onze gezelschapsdieren. Zwerfdieren werden van dag op dag als "hoog risico op Rabiës" aanzien. Hoewel het jaren was geleden dat er een hond met Rabiës ons land was binnengekomen. Niemand mag deze dienst tegenspreken, want het FAVV "beschermt" ons

Hondsdolheid is immers niet alleen voor de hond maar ook voor de mens een zeer gevaarlijke en zelfs dodelijke ziekte!

Paniek is echter overbodig. België is sinds 2001 officieel rabiës-vrij. De vaststelling van hondsdolheid eind oktober wil niet zeggen dat de ziekte opnieuw in ons land is opgedoken. De hond werd immers illegaal ingevoerd vanuit Marokko, een land waar hondsdolheid nog vaak wordt vastgesteld, en zou de ziekte daar dus opgelopen hebben.

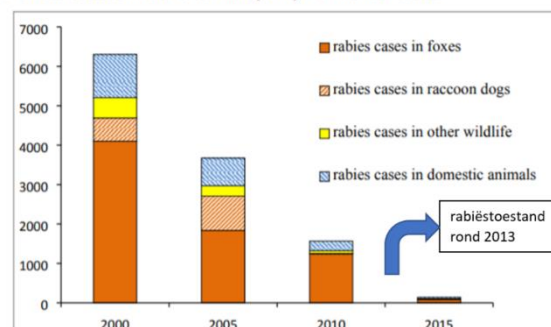
Omdat niet alle landen rabiës-vrij zijn, geldt er een zeer strenge reglementering voor de invoer van honden en katten in België, precies om de invoer van besmettelijke dierziekten te voorkomen.

- Dieren die ingevoerd worden vanuit een land dat behoort tot de Europese Unie moeten geïdentificeerd zijn (door middel van tatoeage of chip) en ingeënt tegen rabiës ten minste 21 dagen

tegen de meest vreselijke ziekte die er bestaat. Wie hun beslissingen in twijfel trekt, wordt publiek afgeschilderd als een roekeloze dierenvriend die niet inziet wat voor barmhartige bescherming het FAVV ons biedt. We hadden een importgeval in België in 2007: een niet gevaccineerde hond uit Afrika. Toen reageerde het FAVV bijzonder rustig, lees hun nieuwsbrief van 2007. België was toen zelfs even zijn Rabiësvrije status kwijt, maar dat was niet zo erg, vooral niet paniekeren.

In 2013 was er geen toegenomen Rabiës gevaar in Europa, integendeel zelfs (zie afbeelding). Toch ontstond er een duidelijk afgelijnde "actie" van het FAVV die erop gericht was de adoptie van (zwerf)dieren in Europa te ontmoedigen wegens gevaar op Rabiës. Alle dierenartsen werden in 2013-2016 aangeschreven door het FAVV en op de hoogte gebracht van de nieuwe werkwijze van het FAVV. Posters werden verdeeld: "neem geen huisdier mee vanop vakantie". Er kwam meldingsplicht bij niet-conforme gevallen. Het gevaar was plots groot geworden, ondanks het ontbreken van een importgeval van Rabiës in België. De strategie van het FAVV richtte zich op ontmoediging door propaganda, inbeslagnames en het euthanaseren van huisdieren. Het Belgische volk zou het geweten hebben, deze strategie was alleen bedoeld voor het niet commercieel verkeer! Deze publieke bejaging en intensieve controles hebben al tot sterke repressie geleid maar tonen vooral het schrille contrast met de controles die het FAVV voert in de Oost-Europese puppyhandel. Daar heeft het FAVV geen aandacht voor. (1,2,3,4,5)

Figure 2: Rabies cases in the 28 current (2016) EU Member States

2) Het katje Lee en de waanzin in de media, publieke desinformatie.

Het verlies aan geloofwaardigheid heeft plaats gemaakt voor aanvaardde autoriteit van deze dienst. Ondanks alles er op wees dat dit dier geen Rabiës had, werd hij door het FAVV méér en méér bestempeld als “hoog besmettelijk” en werd de angstcampagne opgevoerd.

Steven Van Gucht werd door het FAVV onder de arm genomen om de Rabiësangst publiek te voeden. Steven Van Gucht liet zich vlot verstaan in de media: “het dier moet dood, “tot één jaar incubatietijd”, “gevaarlijk precedent”. Het was een staaltje machts- en persmisbruik van ongeziene aard. Waar namen als Steven Van Gucht en het FAVV het diertje bestempelden als “hoog risico” op Rabiës, hebben Dr. Brochier en Marc Van Ranst het diertje dan weer “vrijgesproken”. Marc Van Ranst werd afgekeurd omdat hij het meest logische zei: “dit diertje heeft wellicht geen Rabiës” en zijn labo werd beantwoord met “astronautenpakken” (dixit Steven Van Gucht). Binnen Sciensano en tussen de meeste gekende virologen was er onenigheid.

Bioloog Draulans vergeleek Rabiës met Corona en Lee kon binnen de 6 maanden een pandemie veroorzaken (verklaring in de Afspraak op Canvas!). Ook Jean-Marie Dedecker mocht schrijven in Knack: *“Dergelijke types moeten aan de leiband en gemuilkorfd, om dan afgevoerd te worden naar een dementenreservaat. Zo niet, ze zacht laten inslapen.” En wie herinnert zich dat Himmler vegetariër was, en een groot tegenstander van dierproeven?*

Wat duidelijk werd: het precedent werd gevreesd, niet de kat. De wetenschap werd publiek en zonder schaamte onderuit gehaald om een eigen agenda te steunen. Dat is ook een gevaarlijk precedent.

Wat haalde de media niet:

3) Rabiës is dodelijk “als een behandeling te laat wordt ingesteld”.

Rabiës bestaat sinds mensenheugenis. Het virus is vooral verspreid onder wilde dieren maar ook mensen, honden en katten kunnen besmet worden. Het heeft nooit een pandemie onder mensen veroorzaakt. Ondanks de vele vaccinaties is het virus niet volledig uitgeroeid en blijft waakzaamheid nodig. Wereldwijd vallen 55.000 dodelijke slachtoffers per jaar, waarvan 95% in Azië en Afrika. De reden van de menselijke slachtoffers is de gebrekkige gezondheidszorg.

In westerse landen is dat anders. Dankzij de Post Exposure Prophylaxis (PEP) behandeling die in het westen wordt uitgevoerd, zijn er amper nog slachtoffers. In Amerika werden vorig jaar meer dan 150.000 dergelijke behandelingen uitgevoerd bij mensen na verdachte beten. Duizenden levens zijn gered, twee Amerikanen zijn overleden aan Rabiës. Ook Europa telt jaarlijks maar 0 tot 10 humane slachtoffers dankzij de duizenden PEP procedures. De meeste humane slachtoffers vallen in Oost-Europa.

Het is belangrijk dat men kennis heeft van de PEP procedure, ze is levensreddend. De behandeling wordt best binnen de 24u opgestart, maar kan ook later indien er nog geen symptomen zijn. De behandeling richt zich op het toedienen en verkrijgen van antistoffen voordat het virus het centrale zenuwstelsel binnenkomt. (6)

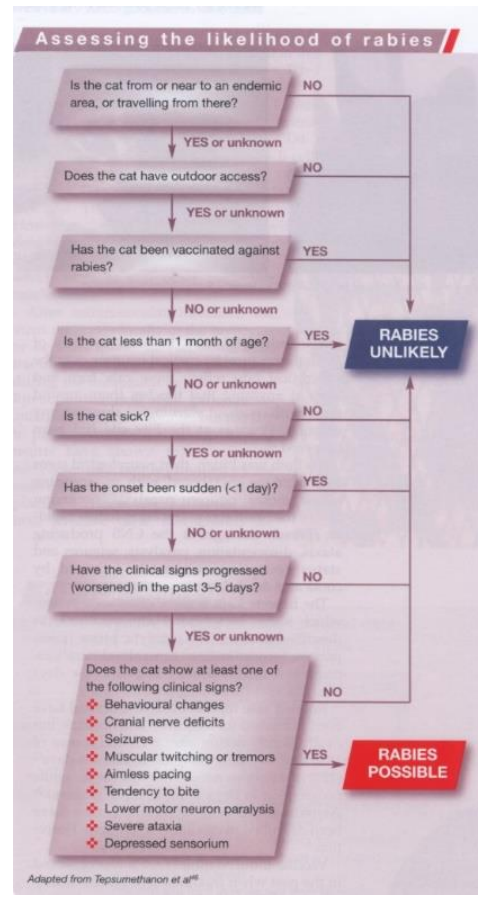
4) Hoe lang is die incubatietijd nu alweer?

Rabiës komt bijna altijd binnen via een bijtwonde, per uitzondering ook via mucosa-slijmvliezen en aerosol. Dieren besmetten elkaar meestal onderling, maar honden zijn een belangrijke besmettingsbron voor mensen. Het virus komt niet door een intacte huid, maar moet via een beet in de spieren gebracht worden om tot een infectie te leiden. Vanuit de wonde deelt het virus zich en zal het een zenuw opzoeken. Ofwel gaat het virus snel in een zenuw (korte incubatietijd) ofwel wacht het virus daarmee

(lange incubatietijd). Maar zodra het virus in het zenuwstelsel binnenkomt, is het minder bereikbaar voor antistoffen. Het virus reist via de axonen (zenuwen) naar het centrale zenuwstelsel aan een vaste snelheid van 1.2 tot 2.4 cm per dag. Wanneer het virus het centrale zenuwstelsel binnenkomt, zullen erge symptomen optreden, mortaliteit is dan gestegen naar 100%. Het virus zal in het hoofd de typisch opvallende neurologische klachten veroorzaken (van apathie tot agressie). Het virus zakt af naar de speekselklieren en zoekt een uitweg uit zijn gastheer die spoedig zal overlijden.

Snelle vorm: het virus wordt via een beet binnengebracht. De virusdeeltjes gaan snel een zenuw binnen (1d-3d) om hun weg naar het hoofd te starten. Korte incubatieperiode, dus gevaarlijke situatie indien de patiënt geen antistoffen heeft of toegediend krijgt.

Trage vorm: er is meer virusdeling ter plaatse en het virus “wacht” om de zenuw binnen te treden. Het virus kan latent in de spieren aanwezig blijven. De incubatietijd zal dan aanzienlijk toenemen. Het was op deze uitzonderlijke situatie dat Dokter Pasteur zijn meesterlijke therapie ontdekte in 1885. Deze “verzwakte virusdeeltjes” zoals hij ze noemde, waren alsnog bereikbaar voor antistoffen. Hij zag dat bij deze trage vorm een soort van vaccinatie (wat antistoffen geeft) als therapie mogelijk was. Zo genas hij zijn eerste besmette patiënten. (7,8)

5) Rabiës en vaccinatie: de sleutel tot duidelijkheid.

Rabiës-vaccinatie kan zowel voor als na de besmetting gebruikt worden. Vaccinatie heeft een grote invloed op het verdere verloop van de ziekte. Na vaccinatie ontstaan antistoffen en worden de spieren, waar Rabiës langdurig aanwezig kan zijn, “opgekuist” van het virus. Dit kan ook genezing betekenen. Het overige deel van een infectie bevindt zich dan in het neurologisch stelsel. Dat deel evolueert aan een gekende snelheid. De incubatietijd is afhankelijk van de plaats van de beet en de grootte van het dier. Bij vaccinatie is het belangrijk dat de patiënt in goede gezondheid verkeert, anders bestaat het risico dat er geen immuniteit wordt opgebouwd. Een bloedonderzoek heeft hier zekerheid.

De humane Post Exposure Prophylaxis PEP is erop gericht voldoende antistoffen te voorzien voor intrede van het virus in het centrale zenuwstelsel. Dat principe is ook de reden waarom we huisdieren Rabiësvrij kunnen verklaren enkele weken na de vaccinatie. Na vaccinatie maken de dieren antistoffen aan en wordt een aanwezige langdurige latente infectie in de spieren onderbroken. De PEP procedure werd ook al getest bij honden. Ze injecteerden honden met rabiës in hun kaakspier en de dieren kregen gelijktijdig een vaccinatiekuur. De honden overleefden de proef. Ze werden na biopsie gezond verklaard. Gezien het besmettingsgevaar van Rabiës voor mensen wordt deze behandeling bij besmette dieren sterk ontraden. (9)

Zonder vaccinatie kan de quarantaine niet opgestart worden omdat het virus jaren in de spieren kan verblijven (ook daarom wordt de illegale broedfok zo gevreesd, het is niet zeker of ze vaccineren). Vaccinatie is geen garantie dat het dier geen Rabiës heeft. Het is wel een garantie dat een dier na een

quarantaine periode geen Rabiës heeft. Er werd een onderzoek uitgevoerd naar de noodzakelijke quarantainetijd voor honden. In dit Afrikaanse onderzoek werden meer dan 1000 honden gevolgd, waarvan 12 dieren Rabiës positief bleken. Deze 12 honden stierven binnen de 32 dagen na vaccinatie. Dit betekent dat na vaccinatie het deel in het neurologisch stelsel aan de vaste snelheid opklimt. De vooropgestelde 4 maanden wachttijd voor de invoer van dieren van buiten Europa is ruim veilig. Bloedonderzoek naar de immuniteitsstatus bij deze dieren is noodzakelijk om eventueel immuun gedeprimeerde dieren te diagnosticeren. Anderzijds is 21 dagen voor reizen binnen Europa kort, want een grote volwassen gevaccineerde hond zou toch nog besmet kunnen zijn, gelukkig is het hondenrabiës momenteel uitgeroeid in Europa.

6) Risicoanalyse Lee:

Het chronologische verloop:

- Vanaf 16/03/2020 verblijft Lee binnenshuis, geen mogelijkheid meer tot besmetting;
- Op 24/03/2020 krijgt Lee een vaccinatie met Nobivac Rabiës. Lee is op dat moment drie maanden oud. De langste perifere zenuw (axon) zal 15 cm zijn;
- Op 30/04/2020 bloedonderzoek naar anti-Rabiës antibody's in het bloed van Lee. Het resultaat van Lee bedraagt >10IU/ml en officieel is er reeds bescherming vanaf 0.5IU/ml.
- Incubatietijd zonder vaccinatie is bij katten gemiddeld 10 tot 45 dagen, maar kan ook langer.

Indien Lee met Rabiës besmet werd voor 16/03/20, dan zijn er twee mogelijke scenario's.

- a) Snelle infectie: virus komt binnen de 24u-72u in een axon binnen en start zijn weg naar boven. Langste zenuw is 15 cm en het virus reist aan een vaste snelheid van 1.2 tot 2.4 cm per dag. Lee zal symptomen ontwikkelen tussen dag 9 en dag 15 en kort daarop sterven.

Lee zal niet in België aankomen. b) Trage infectie: Lee zit met viruspartikels in een wonde maar deze blijven daar nog even alvorens naar de zenuw te gaan (incubatietijd neemt toe). Lee krijgt een vaccin en zal na drie weken voldoende antistoffen bezitten om rond 14/04/20 te kunnen genezen van zijn Rabiës-infectie in de spieren. Wat als de virusdeeltjes toch het zenuwstelsel binnengetroten waren voordat de immuniteit hoog genoeg was? Het virus zal opklimmen aan zijn vaste snelheid. Lee zal symptomen ontwikkelen na 6 à 12 dagen en zal uiterlijk sterven op 28/4/20. Dit is één dag voordat het FAVV zijn euthanasiebevel uitschreef.

Selena A. werd op 28/4/20 verhoord door R.J. van het FAVV, er liep toen een bloedonderzoek bij Lee. Zijn euthanasiebevel kreeg ze de dag nadien op 29/4/20 ondertekend door R.J. van het FAVV. Op 30/4/20 deelde Selena A. de positieve (voldoende antistoffen) bloedresultaten mee. Dat voelde voor Selena A. aan als pesterijen, ze begreep niet dat het resultaat niet werd afgewacht.

7) Quarantaine

Het FAVV hanteert een werkwijze die niet in overeenstemming is met de huidige behoefte van de burgers, hun huisdieren en de algemene volksgezondheid. Er is vrij verkeer van personen, goederen en

diensten in Europa, huisdieren zullen mensen vergezellen. Ook van buiten Europa zullen privépersonen met hun huisdier aankomen in ons land. Daar zullen sporadisch niet conforme importgevallen bijzijn. Deze dieren van privépersonen hebben recht op quarantaine.

Een quarantaine is volgens het FAVV niet nodig, want België heeft geen Rabiës. In Rabiës-vrije landen zoals Engeland dient een quarantaine juist voor dieren die “te vroeg” het land binnenkomen, zodat ze veilig het land binnenkomen zonder de volksgezondheid in gevaar te brengen.

In de kranten en media verschenen berichten dat geen enkele erkende quarantaineruimte beschikbaar was. De wetgeving spreekt nochtans over “afzondering” van verdachte gevallen, niet over erkende quarantaine. Geen enkel voorstel was voldoende om het FAVV te overtuigen katje Lee in afzondering te plaatsen. Van asielen tot het labo van Marc Van Ranst, niemand kon de euthanasie van een dier zonder symptomen voorkomen. Gelukkig kon de Antwerpse rechtbank dat op 5 juni 2020 wel. Het vonnis luidde: *“het FAVV de formele motiveringsplicht heeft geschonden. En dat in zijn beslissing om te euthanaseren onjuiste feitelijke gegevens werden aangevoerd”*.

Het publiekelijk halsstarrig weigeren van de quarantaine voor katje Lee, kwam door angst dat hij een precedent zou vormen en dat meer mensen huisdieren van de straat zouden halen. Dat verklaarde ook Steven Van Gucht tijdens een interview. (10)

8) Gevaar voor de volksgezondheid.

In de andere landen en ook volgens onze eigen regelgeving (K.B. Rabiës 1967, update 18/09/16), is het belangrijk verdachte dieren af te zonderen en een PEP behandeling op te starten bij de contactpersonen van besmette dieren. De Rabiëswetgeving van 1967 was bedoeld voor dieren mét Rabiëssymptomen. De Rabiëswetgeving werd in 2016 aangepast zodanig dat doden van buitenlandse dieren steeds wettelijk verantwoord werd, ook wanneer zij geen symptomen hebben.

Echt verdachte dieren worden zolang mogelijk in leven gehouden. Er wordt gewacht op symptomen zodat het virus zeker in de hersenen aantoonbaar wordt via een hersenbiopt. De diagnose van Rabiës via hersenbiopt is nodig om een effectieve begin- en einddatum van de kritieke periode op te stellen en burgers te beschermen via de PEP procedure. Dat is de procedure die wereldwijd wordt toegepast.

Dankzij recente aanpassingen van de wetgeving zijn “verdachte dieren” nu ook buitenlandse dieren die niet conform de regelgeving in België toekomen. Ze worden gedood zonder symptomen. Een post-mortem hersenonderzoek is zinloos, omdat deze dieren zonder symptomen gedood worden. Te vroeg als het gaat over Rabiësdiagnose, maar niet als het gaat over besmettingsgevaar! Dat legt ook Steven Van Gucht uit, bij een dier zonder symptomen is de kans klein om tot vaststelling te komen van het virus, maar er is wel al kans op besmetting. Een besmetting naar de mens zou aldus verborgen en onbehandeld kunnen blijven, zeker bij invoer uit risicogebieden. (11, 12)

“Echt” verdachte dieren moeten in quarantaine opgevangen worden en kunnen tijdens hun “verdachte quarantaine periode” niet opgesloten worden bij niet-beschermde eigenaars. Katje Lee uit “Peru” verbleef 14 dagen onder beslag in het appartement van Selena. Het bevel tot euthanasie kwam op 29/04/20, levensgevaarlijk en te laat indien hij besmet was met Rabiës! Dit dier van buiten Europa had onmiddellijk moeten overgebracht worden naar een quarantaine. Zo een dier laat je geen twee weken bij zijn eigenaar, met alle risico’s van besmetting om het dan zonder diagnose te doden.

De dodelijke humane slachtoffers worden niet gelinkt aan beschikbare gezondheidszorg, maar aan diertjes als Lee. Dat wordt gevaarlijk, het Belgische volk wordt een meesterlijke therapie ontnomen door

gebrek aan kennis van deze therapie. De succesvolle PEP behandeling wordt niet besproken in de media. De burger moet waakzaam zijn voor vleermuizen in België en in heel Europa. Dat is de grootste bron van besmetting voor ons, dat beschrijft ook het FAVV op zijn website. Jammer genoeg is daar niemand van op de hoogte. Een persoon die in België gebeten wordt door een vleermuis, moet langsgaan naar het Tropisch Instituut.

Een kennis werd in Bali gebeten door een aap. Ze had zich niet op voorhand laten vaccineren. Bij haar thuiskomst een week later ging ze naar de dokter om een wonde in haar voet. Ze vertelde haar dokter over de beet van de aap in Bali. Het tropisch instituut startte direct de PEP procedure op. Ze kreeg wekelijkse injecties in de beet ter hoogte van haar scheen en vaccinaties. Waarom ze niet vroeger naar een dokter ging? Ze wist niet dat Rabiës behandeld kon worden!

9) Zwerfdieren

Er is een verband aangetoond tussen zwerfdieren en Rabiës bij mensen. In Afrika en Azië krioelt het van de zwerfhonden en daar vallen 95% van de humane slachtoffers. Zwerfdieren leven aan de rand van de natuur en zoeken hun eten in containers. Hoewel wilde dieren en vleermuizen het reservoir zijn van Rabiës kunnen niet-gevaccineerde zwerfdieren besmet geraken, waarna ze een gevaar vormen voor de mens.

Bestrijding van Rabiës is een Europese aangelegenheid waarvan zwerfdieren een onderdeel zijn. Ook Steven Van Gucht vermeldt in zijn publicatie de link met zwerfdieren. Hoe minder zwerfhonden, hoe beter. Als dierenvriend vertaald: georganiseerd vaccineren, quarantaine en steriliseren. Als niet dierenvriend vertaald: afschieten, inslapen en vergiften. Maar zwerfdieren moeten inderdaad van straat gehaald worden, wil Europa verder succes boeken in zijn Rabiësvrije status. De World Organisation For Animal Health besprak dit onderwerp en de noodzaak er van uitgebred, ze beschrijft in de Terrestrial Animal Health Code - 28/06/2019 hoe het probleem van zwerfdieren op een veilige en humane manier kan aangepakt worden. (13)

Dankzij de massale orale vaccinaties is er nu veel minder Rabiës onder de Europese wilde dieren. Volgens de wetenschap is het van straat halen van zwerfdieren een onderdeel van Rabiës bestrijding. Het kan wel best gecontroleerd gebeuren! Tegen 2013 hadden Belgische, Nederlandse, Franse en Duitse verenigingen al zeker 50.000 honden van Europese straten gehaald. Dit was een sanitair voordeel. Hondenrabiës kwam sindsdien niet meer voor in Europa.

Deze worden massaal gevonden en overgebracht naar overvolle lokale asielen... Van straat maar niet gered.

In 2017 gaf het KMDA (Koninklijke Maatschappij voor Dierenbescherming) aan dat ze graag zwerfdieren van binnen Europa ter adoptie willen aanbieden. Het KMDA besprak dat zij “geen kat meer zien” omdat ze meestal oude en grote honden ter adoptie aanbieden. Ze zagen een mogelijkheid kleine rassen en jonge honden vanuit andere verenigingen binnen Europa over te nemen in hun asiel (wanneer daar plaats voor is). Het verkeer van huisdieren tussen Europese asielen kan, mits een goede organisatie, een veilig en traceerbaar traject waarborgen. Deze sector zal met meer eerbied te werk gaan dan de broedfok. Deze thuisloze pups uit buitenlandse asielen verdienen hier een thuis. Zij hebben geen Rabiës, zij zijn niet geboren uit winstbejag en zij zijn genetisch niet ziek gekweekt. Hun aanwezigheid in Belgische asielen zal ook de aandacht naar de oudere asioldieren ten goede komen. (14)

“Raak geen zwerfdier aan”

De wijdverspreide mediaberichten (tot in het buitenland) aangaande het gevaar van katje Lee hebben geen enkele wetenschappelijke grond. Het is een deel van de jarenlange angstpropaganda naar alle zwerfdieren. Europa heeft officieel geen hondenrabiës. Het zijn niet de zwerfdieren in Europa die besmet zijn, het zijn de vleermuizen, ook in België. Er is een 100% effectieve behandeling na gevaarlijk contact. De lange incubatietijd wordt onderbroken door vaccinatie, dewelke het verdere verloop van de ziekte bepaalt. Het importgeval van een pup in 2007 gaf het FAVV geen reden tot ongerustheid, noch de twee vleermuizen in België.

Het FAVV heeft “katje Lee” nooit verdacht van Rabiës, anders hadden ze hem nooit bij Selena gelaten. Het FAVV doet aan symboolpolitiek: harde voorbeelden stellen op onschuldige dieren. Het dier moet dood. Maar als er in Europa geen hondenrabiës is, waarom wordt het zo dan ook zo sterk afgeraden Europese zwerfdieren (veel pups) te importeren? Waarom worden we zo bang gemaakt van zwerfdieren die geen Rabiës hebben terwijl er dolle vleermuizen boven ons hoofd vliegen?

Waarom “moeten” zwerfdieren Rabiës hebben? De harde waarheid is marktaanbod!

Het precedent dat zo gevreesd wordt is dat u zou “adopteren” in de plaats van kopen!

De ontelbare pups die op de Europese straten ronddwalen zijn de grootste concurrent voor de broedfok. Al jaren is er een afscherming van deze puppy’s, want van in het begin - in 2004 - werd duidelijk dat adoptiepuppy’s geadopteerd werden als zoete broodjes.

10) Persoonlijke ervaringen met de Dienst Dierenwelzijn, het FAVV en zwerfdieren: een verhaal dat 16 jaar geleden ontstond. Ikzelf ben dierenarts en contractdierenarts van de IVZW IOFPA- De Poezenboot.

Verenigingen als “Greyhounds in Nood” en “De Poezenboot” waren de oprichters van een idealistische hype. Vanaf het jaar 2004 was onze vereniging werkzaam in Griekenland. Het leed van de dieren had ons aangegrepen. Wij hadden ervaring met het “teveel aan katten in België”, dus zwerfhonden leek ons niet veel moeilijker. We sensibiliseerden ter plaatse, volwassen dieren werden gesteriliseerd/gecastreerd/gevaccineerd en teruggezet, vaste voederplaatsen werden voorzien en een halsband ter herkenning. De pups werden meegebracht naar België om een adoptiegezin te vinden. Onze bedoeling was “ethisch verantwoorde” pups aanbieden. Want waarom zouden we honden commercieel kweken als er zoveel op straat geboren werden? In Griekenland konden we die onmogelijk allemaal geplaatst krijgen. De adopties verliepen heel vlot, de mensen hadden een toenemende interesse. (15)

Al snel stootte onze werking op weerstand. De handelaars, die we “persoonlijk” kenden van onze jarenlange bestrijding op de dierenmarkten, waren niet gediend met ons idee zwerfpups te voorzien in België. De dierenmarkten waren sinds 1996 verboden en zij hadden geen zin in extra concurrentie. Maar daaropvolgend werd ook de Federale Dienst Dierenwelzijn gekant tegen onze werking. Hun motto was overbevolking in asielen door onze “liefdadige” invoer tegengaan. De asielen en verenigingen argumenteerden dat er 30.000 buitenlandse broedfokpups per jaar België binnenkwamen en dat pups een zeldzaamheid waren in Belgische asielen (in tegenstelling tot kittens).

In 2007 wou de Dienst Dierenwelzijn de hulp aan buitenlandse zwerfdieren door asielen stopzetten (officieus al vroeger). Van in het begin ondersteunden eenzijdige, marginaliserende en criminaliserende mediaberichten hun doel. Hun vraag aan de minister werd beantwoord en het K.B. werd aangepast: dierenasielen mochten geen “buitenlandse” dieren meer opnemen. We vonden deze maatregel een slag in het gezicht van liefdadigheid. Het “overaanbod van asioldieren” waarop de Dienst Dierenwelzijn steunde leek ons een drogreden omdat er amper pups waren in Belgische asielen. Gelukkig had ons project - De Poezenboot - twee boten, waardoor we één als poezenasiel konden gebruiken en één voor de adopties van de pups (dat heeft maar kort gewerkt). Maar het behaalde asielverbod was niet voldoende voor de Federale Dienst Dierenwelzijn. (16)

In 2008 organiseerde de Federale Dienst Dierenwelzijn een rondvraag over deze “problematiek”, zoals zij het zagen. Een brief naar de Raad van Dierenwelzijn (brief 17 november 2009, LO/LB/pvd/217) met vraag tot advies resulteerde in de oprichting van de “Galgos” werkgroep. De werking van verenigingen en asielen werd besproken. De adviezen van de Raad van Dierenwelzijn waren extreem ontmoedigend. De “problematiek” van de zwerfdieren werd in het Europees Parlement aangeklaagd, doch deze aanklacht werd onontvankelijk verklaard. (17)

Vanaf 2010 steunde de Federale Overheidsdienst Dierenwelzijn op de adviezen van de Raad voor Dierenwelzijn. Zo mocht het niet gaan om zwerfdieren en moesten de dieren ouder zijn dan 6 maanden. Deze adviezen moesten nog goedgekeurd worden door een “volgende” regering, want de toenmalige regering had daar geen interesse voor (de volgende ook niet, bleek later). De verenigingen verdedigden zich dat de meeste importdieren uit de broedfok kwamen en dat zwerfdieren een thuis verdienden. De Dienst Dierenwelzijn wou dat we alleen honden ouder dan 6 maanden overbrachten, en dus geen pups. Alleen “Greyhounds in Nood” met hun Spaanse renbaandieren werden “getolereerd”. Maar inzake sanitair risico, gedragsontwikkeling en overbevolking in Belgische asielen leek ons dat meer op het bevoordelen van commerciële pups dan op doordacht handelen. De deur voor een constructieve dialoog bleef toe. (18, 19)

Ik mailde in december 2011 naar het FAVV. Ik was dierenarts en ik wou correct te werk gaan. Ik legde de hele werking van import en problematiek van onze vereniging uit, alsook de jaren die we werkzaam waren in het buitenland. Het antwoord dat ik ontving van het FAVV: U kan uw vraag het best stellen aan de Dienst Dierenwelzijn. Het FAVV had werkelijk geen enkele interesse in deze materie. Het redden van zwerfdieren bleef een kopzorg van Federale Dienst Dierenwelzijn, terwijl het FAVV geen graten (lees Rabiës) zag in het jarenlange zwerfdierentransport. (20, 21)

Rond 2012 werd alle hulp aan buitenlandse zwerfdieren afgeraden uit vrees voor Leishmaniose. Het waren voor mij gelijkaardige taferelen, met grote kans “om het dodelijke Leishmaniose” te importeren. Dokter D. van de Federale Dienst Dierenwelzijn zei me persoonlijk dat hij voor zijn pensioen de import van zwerfdieren door verenigingen zou helpen stoppen, ik zag hem regelmatig dat jaar aangaande het asiel Evergem. Het verzet van de Dienst Dierenwelzijn tegen onze pups werd heel groot. Ik had de eer mijn visie met onze Orde Der Dierenartsen en onze beroepsorganisatie te delen en de publicatie in het VDV magazine in 2012 had zijn gevolg. De vraag van onze Federale Overheidsdienst Dierenwelzijn dit vervoer tegen te gaan, werd nog steeds niet gehoord. (21, 22)

Op 3 mei 2013 kreeg ik telefoon van iemand vanuit de Orde Der Dierenartsen. Ik was verbaasd dat ik werd opgebeld, maar de boodschap was duidelijk. De Dienst Dierenwelzijn had steun gevonden bij het FAVV en voortaan zouden alleen nog dieren van privépersonen en vanuit erkende bedrijven België

wettelijk binnenkomen. Ze stuurden me daarop enkele verduidelijkende mails, het belangrijkste ingekleurd, waardoor ik begreep wat er aan de hand was. Onze dieren waren niet geboren in een erkend bedrijf. Het waren zwerfdieren, opgevangen in een lokaal asiel. Het was gedaan met onze acties. (24, 25, 26)

Het FAVV kreeg, in tegenstelling tot de Dienst Dierenwelzijn, wel snel politiek gehoor. Waar geen enkele minister zijn handtekening onder het dieronvriendelijke voorstel van de Dienst Dierenwelzijn wou zetten (niet goed voor de populariteit), was dat snel veranderd wanneer het ging om Rabiës te bestrijden.

De Poezenboot kreeg in februari 2014 een eerste beslagname van 34 pups uit Griekenland, deze actie werd opgezet door de Dienst Dierenwelzijn, met name door inspecteur Y. O. Nadien een beslagname van 14 pups. Het was de Dienst Dierenwelzijn die het FAVV alarmeerde. Alle pups waren correct gevaccineerd tegen Rabiës, immuniteit aangetoond via bloedonderzoek, alleen een geldig Traces document ontbrak (we kregen er geen als asiel). Onze pups bleven lang onder beslag. Op een dag belde ik met P. V. d. M. van het FAVV. Het was een langdurig gesprek dat niet ging niet over de zieke Rabiës. Ons gesprek ging over overaanbod in asielen, vervoer van zieke dieren, de winsten die verenigingen maakten...hij beweerde een heel ander verhaal te hebben gehoord.

11) Het diensthoofd Dierenwelzijn gaf me in 2014 duidelijkheid:

In 2013 werd het FAVV bevoegd voor Rabiësbestrijding bij kleine huisdieren. Maar hoe is dat juist verlopen, die overdracht? Zeker wettelijk goedgekeurd. Maar in de praktijk was dat een bijzonder tafereel. Dokter D. (die me voordien zei dit transport te helpen verbieden voor zijn pensioen) ging in augustus 2013 definitief met pensioen. De Dienst Dierenwelzijn moest voorlopig geen vacature plaatsen, ze hadden namelijk al een goede kandidaat die hun probleem kon oplossen: P. V. d.M. van het FAVV. Nadien schreef meneer E.V. T. me dat ze dit stukje dossier graag uit handen gaven. Hij schreef ook dat de huidige problemen kwamen omdat dat P. V.d. M. (FAVV) voorlopig de plaats van Dokter D. had ingenomen. Rabiës was geboren. De Dienst Dierenwelzijn had zijn intussen bevriende Pitbull op ons losgelaten. (27)

Bij verdere pogingen dit transport te reguleren, werd alsmaar duidelijker dat de Dienst Dierenwelzijn, voor welke reden dan ook, nooit het diervriendelijke transport zou ondersteunen. Het Rabiësverhaal groeide snel. Ik stuurde nog een mail naar E. V. T. of hij nog adviezen had, waarop hij schreef: Het zal niet veel uithalen wat je doet, hij wou me de frustratie besparen. Hij liet me ook vriendelijk weten dat een brief sturen naar de minister geen zin zou hebben, want dat hij deze brief zou moeten beantwoorden. (28)

Nadien schreef hij me in 2014 dat verenigingen in een wettelijk vacuüm zaten. We moesten Traces gebruiken, maar dat werd geweigerd omdat het om zwerfdieren ging. We konden ze ook niet opvangen in ons asiel, want daar mochten geen buitenlandse dieren binnen. We mochten ze ook niet plaatsen vanuit een ander gebouw, want dan moet je een asiolvergunning aanvragen. Hij wist natuurlijk perfect wat ze hadden gebouwd voor ons.

Hij schreef ook dat de toenmalige minister vroeg om een regelgeving voor verenigingen uit te werken. De Dienst Dierenwelzijn was echter van oordeel dat aangezien asielen geen buitenlandse dieren mogen importeren (op vraag van Dierenwelzijn zelf in 2007), verenigingen dat ook niet mogen doen. Ze negeerden de vraag van de minister. Met de aanloop naar regionalisering zou de situatie herbekeken worden. Natuurlijk kwam het toen ook niet op een agenda te staan. (29)

Een huiszoeking in mijn huis, aangevraagd door de Dienst Dierenwelzijn zelf, met name opnieuw inspecteur Y.O. en het FAVV rond *de jaarwisseling 2015-2016* had indruk op me gemaakt. De aanvraag tot huiszoeking vermeldde onder meer: chirurgische ingrepen bij jonge dieren in privé-woning, met als doel verkoop. Mijn eerste pasgeboren kind was vier weken oud. Met zeven man sterk hebben ze alles doorzocht, zelfs het babybedje in mijn dochter haar kamer. Ze waren op zoek naar vijf pups die een lid van de vereniging als privépersoon naar België had binnengebracht. Het aantreffen van deze pups in mijn huis zou tot een klacht geleid hebben van asielhouden zonder vergunning. Daaropvolgend heb ik mijn ontslag ingediend bij de IOFPA – De Poezenboot. De wetten waren dusdanig aangepast dat de deur voor zwerfdieren toe was.

12) Huidig beleid Dienst Dierenwelzijn

Verenigingen

Enkele verenigingen hebben toegang tot Traces bekommen, maar de meeste werken nog steeds “illegaal” door 5 honden op naam van een privépersoon te transporteren en dan stil van eigenaar te wijzigen. Adoptanten moeten stééds vooraf gekend zijn (anders doe je aan asielwerking op Belgische bodem). Eigendomsoverdracht mag ook niet bij privé-verkeer, dan ben je handelaar volgens onze wetgeving en die moeten Traces gebruiken.

Het FAVV en de Dienst Dierenwelzijn laten intussen officieus toe dat dit privé-transport gebruikt wordt voor kleinschalig zwerfdierentransport, als de adoptant vooraf gekend is. Dit omdat een rechtbank oordeelde dat elke persoon zich van zijn huisdier mag ontdoen. En doordat de adoptant vooraf gekend is, is het dus ook geen echte eigendomsoverdracht. Ook het dossier gericht tegen onze organisatie resulteerde in 2017 naar onbepaald uitgesteld. Er was en is nog steeds geen regelgeving voor verenigingen. (30)

Er werken veel mensen onder de radar, zij ontwijken het FAVV als geen ander. Ze mijden de Dienst Dierenwelzijn en proberen onopgemerkt één of twee diertjes extra mee te brengen waar ze nog géén adoptant voor hebben. Die durven ze dan ook niet te registreren, want deze diertjes mogen niet in België zijn. Ze voelen zich als criminelen, terwijl ik het heb over gediplomeerde mensen met een hart voor dieren.

Het onevenwicht tussen zwerfdieren en broodfokdieren in België is absurd en bedrieglijk groot, nu nog meer dan in 2010. Je kan als mens geen pupje redden, je moet er een kopen! En dan nog het gemakkelijkst uit een Oostblokland waar de broodfok nu gretig floreert terwijl er net daar duizenden pups op straat verhongeren (sterven door ontbering, niet aan Rabiës).

Commercieel transport.

De intensieve broodfok produceert grootschalig fokkersverdriet! Ook Decaan F. G. waarschuwt voor de kynologische verarming en verzieking van rassen. Om niet te spreken over het erbarmelijk dierenwelzijn in zulke bedrijven en de klachten van de Orde inzake illegaal transport en Rabiësgevaar. Goede Belgische kwekers die meer kosten hebben per nest en minder mogen produceren, kunnen niet meer op tegen dit grootschalig schandaal. (31)

Op basis van cijfers die Vlaams minister voor Dierenwelzijn Ben Weyts in zijn beleidsnota voorstelde, worden er in België jaarlijks iets meer dan 150.000 honden verhandeld, waarvan Vlaanderen net niet de kaap van twee derde bereikt. Blijkbaar produceren Belgische erkende kwekers daar maar een deeltje van. De Europese Commissie financierde een studie waaruit is gebleken dat maar 13 % van de gezelschapdieren bij professionele fokkers wordt gekocht.

Lokale boeren en kwekerijen in Oost-Europese landen kweken honden voor een lage prijs, die worden mogelijks niet gevaccineerd tegen Rabiës om de kosten te drukken of uit pure laksheid. Klevertjes met vaccinatievermelding zijn gemakkelijk te verkrijgen, al dan niet nagemaakt. Grote flacons met vaccin en daarbij honderd klevertjes zijn voor spotprijzen online te bestellen. Louter uit pure luiheid kan de flacon in de vuilbak belanden.

Deze dieren verblijven met veel opeengepakt in stallen die niet volledig afgesloten zijn. Overdracht van Rabiës via vleermuizen, vossen en wasberen wordt hier erg gevreesd door dierenartsen. Zeker omdat het over een onopgemerkte massale verspreiding van Rabiës zou gaan. Door de illegaliteit zal de bron niet traceerbaar zijn en zullen we machteloos moeten afwachten hoeveel dieren en waar ze dol worden. Deze pups van lokale boeren worden verzameld in verzamelcentra. Deze verzamelcentra zijn ongelukkig genoeg een ideaal milieu om allerlei andere en veel besmettelijkere infecties te verspreiden zoals Parvovirose en Kennelhoest. Honden invoeren vanuit zulke verzamelcentra is verboden, zodanig dat minister Weyts een verzamelcentrum in Tsjechië (Dogs en Co) van zijn white list wou halen. Er staan zo'n 16 bedrijven op die omstrede en moeilijk vindbare white list en het zouden per definitie geen verzamelcentra mogen zijn. (Art. 19/5 K.B. 27/04/2007). Of buitenlandse erkende kwekers nu al dan niet verzamelcentra zijn, het antwoord daarop blijft steeds vaag. Tenzij je zelf eens Google en Google Translate gebruikt en een aantal van die bedrijven op de white list opzoekt. Dan vind je amper gegevens terug, wat vreemd is voor grote bedrijven die internationaal handelen. Soms vind je enkel fiscale gegevens over hun omzet terug en staan depots ingekleurd als 'autohandelaar met 600.000 euro omzet' ofwel lees je op hun website zeer duidelijk dat het niet gaat om een kweker maar om een verzamelcentrum (LARUS). De white list werd opgemaakt ter bestrijding van verzamelcentra, maar aangezien er een "onbeperkte invoervergunning" aan vasthangt en er geen controles zijn, veroorzaakt die regelgeving een aanzuigeffect voor nog vlotter illegaal transport van pups. De Dienst Dierenwelzijn gelooft dat deze "goede kwekerijen" op een diervriendelijke manier duizenden pups produceren, 90% geboren in het weekend, bestemd voor België. Deze Oostbloklanden bevoorraden ook andere delen van de wereld. (32)

Malafide handelaars, dierenartsen en "de top ambtenaar uit Dienst Dierenwelzijn".

In 2013 **waarschuwt de Orde Der Dierenartsen de overheid voor een illegaal transport** van puppy's naar België. De Dienst Dierenwelzijn en het FAVV deden er echter niets mee! Nadien argumenteerden ze een brugdag. Een gouden tip, maar ze waren op weekend. De beslagname van de puppy's op de poezenboot was op een zaterdag, toen werkten ze wel graag in het weekend. De Dienst Dierenwelzijn en het FAVV laten de illegale broedfok ongemoeid en dat kwam toen al ruim aan bod in de media. (33)

In een krantenartikel uit 2014 (gebaseerd op een onderzoek van 10 maanden) **waarschuwden voormalige broedfokkers voor dierenarts E. H. en voor een topambtenaar uit de FOD Dierenwelzijn**. Die topambtenaar zit daar van in het begin, toen de dienst nog onder het ministerie van landbouw werkte. Volgens het artikel worden alle leden van Ani-zoo op voorhand getipt voor een controle. Ani-zoo verklaart in de media dat haar leden noodgedwongen uitwijken naar Tsjechië. E. H. werd op 19/06/20 veroordeeld voor zijn jarenlange illegale handelingen in de broedfok. (34)

In 2014 wou minister **Ben Weyts de exportvergunning van het Tsjechische Dogs & Co schrappen**, maar zijn eigen diensthoofd maakt er een doodleuk mailtje van i.p.v. een ministeriële beslissing, waardoor Dogs & Co gelijk kreeg van de rechtbank bij het aanvechten van deze beslissing. **Gaia verwijst naar een mail van 27 augustus 2014 van het celhoofd dierenwelzijn** naar zijn Tsjechische collega. De tekst luidt letterlijk: "*er zijn redelijk wat artikels verschenen in de kranten en de beschuldigingen tegen Dogs and Co zijn publiek, dat betekent dat er een grote publieke druk is om de*

vergunning in te trekken. Bovendien hebben we een nieuwe minister die aangekondigd heeft de import van honden aan te pakken. Mijn duidelijke vraag/voorstel is dat we Dogs en Co van de lijst schrappen gebaseerd op onze bevindingen en dat op basis van definitieve (positieve!) resultaten van het onderzoek van uw inspecteurs deze dealer opnieuw opgenomen kan worden op de lijst.” Even opmerkelijk is dat de Tsjechische ambtenaar, de geadresseerde in deze mail, niet meer over de zaak mag communiceren. (35, 36)

In 2016 werden, zoals jaarlijkse gewoonte, duizenden broodfokpuppy's ingevoerd in België. Zij werden bij aankomst in België geregistreerd. In 2016 werd een deel van die import en export via de databanken opgevolgd door een dierenbeschermingsorganisatie. Na verkoop werden de pups op een nieuwe eigenaar geregistreerd. Een deel van die buitenlandse puppy's werd nadien verder geëxporteerd. Deze waren daaropvolgend terug te vinden in databases van andere landen. Maar tijdens de opvolging van chipnummers in 2016 verdwenen 1576 pups in het niets. Ze werden nergens opnieuw geregistreerd en ze werden ook niet als overleden opgegeven. Waar zijn deze duizenden pups naartoe? In welke sector zijn zij beland? Klaagster heeft dit gemeld aan de bevoegde diensten, zonder gevolg.

In 2017 wordt de Belgische **dierenarts J. B. uit Arendonk aangehouden door het Nederlandse gerecht**. Het Nederlandse gerecht voerde een onderzoek van anderhalf jaar naar illegale puppyhandel. J. B. haar naam dook al langer op in het milieu. 2 dagen later was ze alweer op vrije voeten. Ze werd niet voorgeleid bij de onderzoeksrechter. (37, 38)

In 2017 onderzoekt dierenarts S. N. (Pano reportage) de Belgische en Slovaakse registratiebanken voor honden. Zijn conclusie was dat de puppy invoer ofwel volledig illegaal gebeurd, ofwel met fraude. Daarbij valt op dat 90% van de pups in het weekend geboren zijn, wat natuurlijk goed uitkomt voor het illegale transport in het weekend. Vooral in de nacht van zaterdag op zondag wordt er gereden. Dan werkt er niemand bij de bevoegde diensten. (39)

Op vrijdag 19/06/2020 **veroordeelde de rechter dierenarts E. H. uit Turnhout en J. B. tot 4000 Euro boete met uitstel voor hun bijdrage aan de illegale hondenhandel**. De naam E. H. werd al vermeld door de broodfokster in de media in 2014, samen met de topambtenaar van Dienst Dierenwelzijn. E. H. zijn naam duikt al tien jaar op in allerlei dossiers over illegale puppyhandel. (40)

Mijn vraag aan de Voorzitter van het Federale Parlement:

- 1) Ik vraag de federale regering om een erkende quarantaine te voorzien voor dieren van particulieren die niet conform de wet in België aankomen. Dit om de volksgezondheid te waarborgen want een verdacht dier kan niet bij zijn eigenaar verblijven. De angst voor het FAVV leidt tot verbergen van huisdieren.
- 2) Ik vraag de federale regering om de losbandige toestemming tot euthanasie van buitenlandse dieren, zoals beschreven in de Rabiëswetgeving, te herzien. De snelle euthanasiebeslissingen zijn een gevaar voor de volksgezondheid. Een besmet dier kan virus uitscheiden voordat het symptomen vertoont. Deze symptomen zijn wel noodzakelijk om door hersenbiopt de diagnose van Rabië te stellen en de PEP procedure op te starten. Het vroegtijdig inslapen van deze dieren kan een verborgen overdracht naar de mens veroorzaken.
- 3) Ik vraag aan de federale regering een regelgeving uit te werken voor het verkeer van dieren door Belgische verenigingen en asielen die werkzaam zijn met andere Europese verenigingen en

asielen. De vele rechtszaken die gevoerd worden door het FAVV tegen niet commercieel dierentransport eindigen meestal in een humane rechtsspraak, waarbij het FAVV ongelijk krijgt of de zaak wordt uitgesteld. Gezien de Europees gunstige hondenrabiës, kan er mits vaccinatie en eventueel een bloedname, een hoge veiligheid gewaarborgd worden.

- 4) Mijn vraag aan het Federaal Parlement: Ik vraag het FAVV te stoppen met de publieke desinformatie. Het is opzettelijk misleidende informatie verspreiden. Desinformatie wordt geproduceerd door mensen die doelbewust hun publiek willen bedriegen, zodat die iets anders gaan geloven dan de waarheid. Dit kan zo ver gaan, dat als de betrokkenen later de echte waarheid onder ogen krijgen, dit zelfs kan leiden tot ontkenning daarvan.

Het FAVV heeft de laatste 7 jaar een sterke angstcampagne opgezet tegen zwerfdieren waarbij ze elke objectiviteit in haar onderzoek is verloren. Het FAVV ondersteunt, als meest autonome orgaan, een werking die berust op onware feitelijke gegevens. Het FAVV werd als orgaan in het leven geroepen om objectiviteit te waarborgen. Maar het bestuur heeft zich intussen laten overhalen een niet politiek en publiek ondersteunde werking, afkomstig van Dienst Dierenwelzijn, te verdedigen. Hun wereldfaam en macht wordt al jaren schaamteloos gebruikt om de waarheid te verdoezelen en huisdieren worden gedood als bewijs van het gevaar.

Ik vraag een duidelijk beeld weer te geven van de ziekte Rabiës en de positie van honden in Europa. Ik vraag het FAVV de bevolking correct te informeren aangaande Rabiës, zeker gezien de alarmerende vleermuizenrabiës in heel Europa. Ik vraag om de PEP behandeling en het succes daarvan kenbaarder te maken naar het brede publiek. Ik vraag aan het FAVV om de risico's voor insleep van Rabiës door de massale puppy-invoer vanuit de Oostelijke regio van Europa als hoog risico te erkennen! De kans is immer reëel dat er in een stal met duizenden puppy's een dulle vleermuis, vos of wasbeer zal verscholen zitten die zal leiden tot een massale besmetting. Dat de diergeneeskundige instellingen dit transport afkeuren heeft niet alleen te zien met dierenwelzijn. Er is een recent ontdekte stam van Rabiës, die alleen in Europa voorkomt. Hij verdient hoogdringend aandacht.

- 5) Mijn vraag aan het Federaal Parlement: Ik vraag de overheid en het FAVV met hoogdringendheid en als onderdeel van de Rabiësbestrijding een systeem uit te werken die de malafide puppyhandel in ons land aan banden legt, dit om onze volksgezondheid te beschermen. Ik vraag het FAVV om hun controles naar illegaal transport van broedfok structureel op te voeren. Hopelijk in samenwerking met het ministerie van binnenlandse zaken en de wegenpolitie.

Als het FAVV erin slaagt een stuk vlees op ons bord te traceren tot zijn moederdier, dan moet dat voor huisdieren ook mogelijk zijn. Het FAVV is een krachtig orgaan met Europese samenwerking. Aangezien de Dienst Dierenwelzijn er tot heden niet in geslaagd is dit illegale transport in te perken, dan lijkt het FAVV de ervaren partij om dit netwerk te controleren. Gezien het realistische gevaar op insleep van Rabiës vanuit de Oost-Europese puppyhandel moet de volksgezondheid beter beschermd worden tegen de buitenlandse insleep. Dit is een taak van het FAVV. Het FAVV mag niet vergeten waarom ze überhaupt werd opgericht: de Staat was toen ook niet in staat goede controles te organiseren.

AANDACHTIG LEZEN

Als er een ergens in Europa een Rabiëshaard onder honden zal ontstaan, dan zal het hoogstwaarschijnlijk in het Oostelijk deel van Europa gebeuren. Daar leven vossen, wasberen en zeer grote vleermuizenkolonies met het virus in zich. Daar leven duizenden honden in stallen, opeengepakt met pups. Het hoeft geen pleidooi meer jullie te overtuigen hoe deze boeren en bedrijven eruit zien, mediabeelden zijn representatief.

Als er in zulke stallen Rabiës insluipt, via een dulle vleermuis, wasbeer of ander dier, dan kan er een horror ontstaan van ongeziene aard. Het zal gaan over grote verspreiding van Rabiës. Die pups zullen in onze gezinnen aankomen, kinderen zullen ze knuffelen, niet wetend welke dood eraan vasthangt. Een kind is in hoge mate vatbaar voor een snel Rabiësverloop gezien de groei van het zenuwstelsel. Pups zullen dikwijls een snel maar een atypisch verloop hebben waar ze niet dol worden, maar net heel rustig. Een echte knuffelpup.

Dat er tegenstrijdige berichten zijn over het hondenrabiës in Oost-Europa, doet vermoeden dat het hier bovenvermelde tafereel al heeft plaatsgevonden. We weten dat er in deze gebieden Rabiës heerst onder de wilde dieren. Verhalen van lokale dierenartsen beschrijven “het sporadisch vaststellen van paralytische pups”, dewelke er van tussen gehaald worden. Gezien de natuur van een malafide hondenkweker met een jaaromzet die toppen scheert, kan je gerust zijn dat deze pups snel en diep in de grond gestoken worden. Deze verdachte pups verdwijnen uit het beeld. Deze boeren vrezen Rabiës veel minder, ze kennen de ziekte al heel hun leven. Maar het blijven boeren en ze gaan voor de winst. Op een dag zullen ze fouten maken.

Zoals hoger beschreven, het aantal humane Rabiësslachtoffers is positief gecorreleerd met het aantal vastgestelde Rabiësgevallen onder honden. Dat de humane slachtoffers toevallig in Oost-Europa vallen, is op zich genoeg om te begrijpen wat daar aan de hand is.

- 6) Mijn vraag aan het Vlaams Parlement: Ik vraag de Vlaamse Regering een veilige en diervriendelijk regelgeving te voorzien voor de opvang van dieren geïmporteerd door verenigingen en asielen die werkzaam zijn met andere Europese verenigingen en asielen. De Dienst Dierenwelzijn kreeg die vraag al van haar vorige minister maar besloot dit te negeren. Verenigingen vallen daardoor in een wettelijk vacuüm.
- 7) Ik vraag een ingebrekestelling en een doorlichting van de Dienst Dierenwelzijn, ik vraag een doorlichting van het FAVV omdat:
  - o De Dienst Dierenwelzijn en het FAVV er nooit in geslaagd zijn enig overzicht of controle te verwerven in de illegale broedfok.
  - o Het FAVV jarenlang een verregerende publieke desinformatie heeft gevoerd om hun repressie naar zwerfdieren te verantwoorden.
  - o De vraag van de minister om een regelgeving voor verenigingen uit te werken, zodat de buitenlandse zwerfhondjes conform de wet in ons land geïmporteerd mochten worden, werd door de Dienst Dierenwelzijn eenzijdig tegengehouden. Een ambtenaar hoort ten behoeve van zijn minister de vastgestelde taken uit te voeren. Het FAVV voert intensieve campagne tegen verenigingen die in een wettelijk vacuüm gehouden worden.
  - o Het celhoofd Dierenwelzijn besprak kort nadien met de Tsjechische ambtenaar om Dogs en Co zijn vergunning terug te geven. De inspanningen die minister Weyts wil maken in de strijd tegen de broedfok zijn tevergeefs als zijn eigen dienst een opschorting algauw ongedaan wilt maken. De machtspositie van het diensthoofd wordt groot en bedenkelijk. De gezagsverhouding tussen een minister en een ambtenaar werd hier niet gerespecteerd.

- De regelgeving die wordt opgesteld waardoor buitenlandse importeurs onbeperkte afzetmogelijkheden krijgen zijn dan bevoordelende regels. De regels leiden tot oneerlijke concurrentie naar echte erkende Belgische kwekers en buitenlandse asiëldieren. Deze regels leiden terecht tot veel protest en kritiek.
- Jaren wordt in diverse media geschreven over de bescherming die de illegale broedfok geniet. In het grote broedfokdossier van Het Belang Van Limburg in 2014 werd E. H. aangehaald als malafide dierenarts, daarbij werd ook de top ambtenaar bij de Dienst Dierenwelzijn aangehaald, hij werkt er van in het begin. Als dierenarts E. H. op 19/06/2020 veroordeeld wordt voor illegale praktijken inzake puppyhandel, dan blijkt de kweekster haar verhaal niet volledig uit de lucht gegrepen. Gezien de grote en toenemende malafide hondenhandel en de winsten die daaruit voortvloeien, moet zulke getuigenis gehoord worden en op echtheid nagegaan worden.

Ellie De Grauwe Dierenarts Secretaris IOFPA